

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет управління, адміністрування та туризму
Кафедра туризму та готельно-ресторанної справи

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

бакалавр

Рівень вищої освіти

Історико-культурна спадщина Хмельницької області та її використання в
краєзнавчому туризмі за матеріалами Малієвецького обласного історико
культурного музею с. Маліївці Хмельницької області

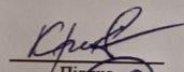
Галузь знань 24 «Сфера обслуговування»

Спеціальність 242 «Туризм і рекреація»

Освітня програма «Туризм»

Шифр _____

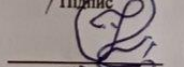
Виконав: студент 4 курсу
група ТУР-20-1


Підпис

І. КРИВОНОСЮК

Ініціали, прізвище

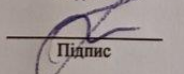
Керівник


Підпис

І. ЖУРБА

Ініціали, прізвище

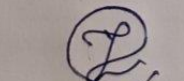
Нормоконтролер


Підпис

О. ГРИНДІЙ

Ініціали, прізвище

До захисту допускаю:
Зав. кафедри
туризму та готельно-
ресторанної справи


Підпис


І. ЖУРБА

Ініціали, прізвище

25 06 2024 р.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет управління, адміністрування та туризму
Кафедра туризму та готельно-ресторанної справи
Рівень вищої освіти магістр
Галузь знань 24 «Сфера обслуговування»
Спеціальність 242 «Туризм і рекреація»
Освітня програма Туризм

ЗАТВЕРДЖУЮ
зав. кафедри туризму та
готельно-ресторанної справи
Журба І. Є. 
06 05 2024 р.

**ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ**

Кривоносюка Іллі Валерійовича

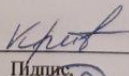
Прізвище, ім'я, по батькові студента

- Тема роботи Історико-культурна спадщина Хмельницької області та її використання в краєзнавчому туризмі за матеріалами Малієвецького обласного історико культурного музею с. Маліївці Хмельницької області
керівник роботи Журба Ігор Євгенович
затверджена Наказом по університету від «15» лютого 2024 р. № 8.
- Строк подання студентом роботи на кафедру 25.06 2024 р.
- Вихідні дані до роботи: посібники, періодичні видання, статистичні звіти, Інтернет джерела
- Зміст пояснювальної записки (перелік питань, що їх належить розробити)
У першому розділі розглянути теоретичні засади формування краєзнавчого туризму на основі історико-культурної спадщини Хмельницької області. У другому розділі проаналізована діяльність Малієвецького обласного історико-культурного музею. У третьому розділі представити шляхи покращення використання історико-культурних ресурсів Малієвецького обласного краєзнавчого історико-культурного музею.
Перелік графічного матеріалу: Основні об'єкти туристичного краєзнавства; Основні аспекти предмета краєзнавчо-туристичних досліджень; Основні завдання туристичного краєзнавства на сучасному етапі розвитку; Класифікація історико-культурних пам'яток; Динаміка кількості відвідувачів у 2023 році; Кількість проведених екскурсій у першому півріччі 2024 року
- Дата видачі завдання 06 05 2024 р.

**КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН ВИКОНАННЯ
КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ**

Назва етапу виконання ДР	Термін виконання етапу роботи	Примітка
1. Вибір теми і складання бібліографії	06.05.2024	
2. Вивчення стану проблеми за темою «Історико-культурна спадщина Хмельницької області та її використання в краєзнавчому туризмі за матеріалами Малівецького обласного історико-культурного музею с. Маліївці Хмельницької області», висвітлення її в науковій літературі, нормативних документах, мережі Інтернет	10.05.2024	
3. Збір фактичного матеріалу	15.05.2024	
4. Уточнення мети, завдань і обґрунтування концепції роботи	20.05.2024	
5. Вибір методів аналізу матеріалів. Попереднє формулювання гіпотез, припущень тощо	27.05.2024	
6. Обробка зібраного матеріалу	03.06.2024	
7. Виявлення тенденцій, схем розвитку проблемної ситуації, прогнозування та формулювання підходів до розв'язання проблеми	10.06.2024	
8. Підготовка тексту Основної частини роботи. Формулювання висновків за розділами	13.06.2024	
9. Підготовка тексту виступу та загальних висновків, проходження попереднього захисту	19.06.2024	
10. Здача роботи на кафедрі	20.06.2024	

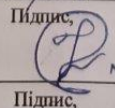
Студент-дипломник


Підпис

Ілля КРИВОНОСЮК

Прізвище, ініціали

Керівник роботи


Підпис

Ігор ЖУРБА

Прізвище, ініціали

АНОТАЦІЯ

на дипломну роботу Кривоносюк Ілля Валерійович
Тема роботи Історико-культурна спадщина Хмельницької області та її використання в краєзнавчому туризмі за матеріалами Малієвецького обласного історико культурного музею с. Маліївці Хмельницької області
Спеціальність 242 «Туризм і рекреація»
Кафедра туризму та готельно-ресторанної справи
Науковий керівник д.е.н, професор Журба І.Є.
м. Хмельницький, 2024 р.

Дипломна робота виконана на 51 с., містить 8 рисунків, з перелік джерел посилань складається із 34 найменування, 4 додатків.

Актуальність роботи. За сучасних умов поглиблення глобалізації та урбанізації зростає інтерес до історико-культурних цінностей, які є важливим джерелом знань про минуле, засобом збереження культурної пам'яті та натхненням для майбутніх поколінь. Хмельницька область має багату історико-культурну спадщину, яка відображає багатонаціональну та багатокультурну історію регіону. Однак, для багатьох мешканців та гостей регіону ця спадщина залишається маловідомою, що знижує її потенціал як туристичного ресурсу. Краєзнавчий туризм, який передбачає пізнання та дослідження місцевої історії та культури, є ефективним засобом популяризації історико-культурної спадщини. Він сприяє розвитку регіональної економіки, покращенню інфраструктури та підвищенню рівня зайнятості населення. Важливим аспектом краєзнавчого туризму є інтеграція місцевих громад у процес збереження та популяризації культурної спадщини

У першому розділі розглянули теоретичні засади формування краєзнавчого туризму на основі історико-культурної спадщини Хмельницької області. *У другому розділі* проаналізована діяльність Малієвецького обласного історико-культурного музею.

У другому розділі проаналізовано загальну діяльність Малієвецького обласного історико-культурного музею; представлений аналіз історико-культурних ресурсів Хмельницької області та основні історико-культурні об'єкти Малієвецького історико-культурного музею

У третьому розділі розглянуті шляхи покращення організації використання історико-культурних ресурсів Малієвецького обласного краєзнавчого історико-культурного музею за допомогою розробки театралізованої вистави для підвищення відвідуваності музею.

Ключові слова: історико-культурних ресурсів, музей, об'єкти, категорії, діяльність, аналіз, удосконалення, театралізована вистава.

SUMMARY

for the thesis _____ Krivonosyuk Ilya Valeriyovych _____

The topic of the work is the historical and cultural heritage of the Khmelnytsky region and its use in local history tourism based on the materials of the Maliyevets regional historical and cultural museum of the village. Maliivtsi of Khmelnytskyi region
Specialty 242 "Tourism and recreation"

Department of tourism and hotel and restaurant business

Academic supervisor, Doctor of Economics, Professor I.E. Zhurba.

Khmelnytskyi, 2024

The thesis consists of 51 pages, contains 8 figures, the list of references consists of 34 names, 4 appendices.

Relevance of work. Under the current conditions of deepening globalization and urbanization, there is growing interest in historical and cultural values, which are an important source of knowledge about the past, a means of preserving cultural memory and inspiration for future generations. Khmelnytskyi region has a rich historical and cultural heritage, which reflects the multinational and multicultural history of the region. However, for many residents and visitors of the region, this heritage remains little known, which reduces its potential as a tourist resource. Local history tourism, which involves learning and researching local history and culture, is an effective means of popularizing historical and cultural heritage. It contributes to the development of the regional economy, the improvement of infrastructure and the increase in the level of employment of the population. An important aspect of local history tourism is the integration of local communities into the process of preservation and popularization of cultural heritage

In the first chapter, the theoretical foundations of the formation of local history tourism based on the historical and cultural heritage of the Khmelnytsky region were considered. The second chapter analyzes the activities of the Maliyevets regional historical and cultural museum.

The second section analyzes the general activity of the Maliyevets regional historical and cultural museum; an analysis of the historical and cultural resources of the Khmelnytskyi region and the main historical and cultural objects of the Maliyevets Historical and Cultural Museum are presented

In the third section, the ways of improving the organization of the use of historical and cultural resources of the Maliyevets Regional Local History and Cultural Museum by means of the development of a theatrical performance to increase the attendance of the museum are considered.

Keywords: historical and cultural resources, museum, objects, categories, activity, analysis, improvement, theatrical performance.

ЗМІСТ

ВСТУП	7
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ КРАЄЗНАВЧОГО ТУРИЗМУ НА ОСНОВІ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	9
1.1 Сутність поняття «краєзнавчий туризм» у розрізі історико-культурної спадщини.....	9
1.2 Класифікаційні ознаки історико-культурної спадщини в організації краєзнавчого туризму	13
1.3 Нормативно-правові документи з питань збереження історико-культурної спадщини.....	16
РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ МАЛІЄВЕЦЬКОГО ОБЛАСНОГО ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОГО МУЗЕЮ	24
2.1 Аналіз історико-культурних ресурсів Хмельницької області.....	24
2.2 Характеристика діяльності Малієвецького обласного історико-культурного музею	30
2.3 Основні історико-культурні об'єкти Малієвецького історико-культурного музею	34
РОЗДІЛ 3 ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ІСТОРИКО- КУЛЬТУРНИХ РЕСУРСІВ МАЛІЄВЕЦЬКОГО ОБЛАСНОГО КРАЄЗНАВЧОГО ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОГО МУЗЕЮ.....	37
3.1 Розробка театралізованої вистави для підвищення відвідуваності Малієвецького обласного краєзнавчого історико-культурного музею	37
ВИСНОВКИ.....	42
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	44

ВСТУП

Актуальність теми зумовлена значною роллю, яку відіграє культурна спадщина у формуванні національної ідентичності та розвитку регіонів. За сучасних умов поглиблення глобалізації та урбанізації зростає інтерес до історико-культурних цінностей, які є важливим джерелом знань про минуле, засобом збереження культурної пам'яті та натхненням для майбутніх поколінь. Хмельницька область має багату історико-культурну спадщину, яка відображає багатонаціональну та багатокультурну історію регіону. Від славетних замків і фортець до унікальних архітектурних пам'яток і музейних колекцій – кожний об'єкт є невід'ємною частиною історії та культури України. Однак, для багатьох мешканців та гостей регіону ця спадщина залишається маловідомою, що знижує її потенціал як туристичного ресурсу. Краєзнавчий туризм, який передбачає пізнання та дослідження місцевої історії та культури, є ефективним засобом популяризації історико-культурної спадщини. Він сприяє розвитку регіональної економіки, покращенню інфраструктури та підвищенню рівня зайнятості населення. Важливим аспектом краєзнавчого туризму є інтеграція місцевих громад у процес збереження та популяризації культурної спадщини.

Малієвецький обласний історико-культурний музей є яскравим прикладом успішного поєднання збереження історико-культурної спадщини та її використання у краєзнавчому туризмі. Музей має значний потенціал для залучення туристів, проведення освітніх та культурних заходів, що робить його важливим центром культурного життя регіону.

Таким чином, дослідження історико-культурної спадщини Хмельницької області та її використання у краєзнавчому туризмі є актуальним і має значний практичний інтерес. Вивчення матеріалів Малієвецького обласного історико-культурного музею дозволяє не лише розширити знання про культурні цінності регіону, але й знайти нові шляхи їх популяризації та збереження для майбутніх поколінь.

Метою дипломної роботи є: дослідження історико – культурної спадщини Хмельницької області та її використання в краєзнавчому туризмі

На основі поставленої мети визначено наступні завдання:

- з'ясувати сутність поняття «краєзнавчий туризм»;
- визначити основні класифікаційні ознаки історико – культурної спадщини;
- вивчити основні нормативно-правові документи із питань охорони історико-культурної спадщини;
- проаналізувати історико – культурні ресурси Хмельницької області;
- охарактеризувати діяльність Малієвецького обласного історико-культурного музею»
- з'ясувати основні історико – культурні об'єкти Малієвецького обласного історико-культурного музею;
- розробити театралізовану виставу у Малієвецькому палаццо – парковому комплексі сім'ї Орловських.

Об'єкт дослідження – наявний потенціал історико-культурної спадщини Хмельницької області для розвитку краєзнавчого туризму.

Предмет дослідження - формування привабливості історико-культурної спадщини регіону засобами промоції краєзнавчого туризму.

Практичне значення отриманих результатів. Результати бакалаврської роботи можуть стати базисом для формування перспективних програм модернізації зазначених об'єктів історико-культурної спадщини в контексті розвитку краєзнавчого туризму.

Структура роботи. Логіка дослідження зумовила таку структуру дипломної роботи: вступ, три розділи, загальні висновки, список використаних джерел (кількість – 34 найменування), додатки. Загальний обсяг дослідження склав 48 сторінки.

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ КРАЄЗНАВЧОГО ТУРИЗМУ НА ОСНОВІ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

1.1 Сутність поняття «краєзнавчий туризм» у розрізі історико-культурної спадщини

У сучасних умовах формування української державності та під час масштабної війни особливо важливо зберегти історико-культурну ідентичність. Важливо зазначити, що розвиток краєзнавчого туризму відбувається через взаємодію історичного, географічного, економічного, рекреаційного та етнологічного краєзнавства.

Сьогодні краєзнавчий туризм відіграє значну роль у суспільно-політичному житті України, сприяючи збереженню культурних традицій, історичної пам'яті народу та формуванню патріотизму. Воно є однією з найпоширеніших форм дослідження країни, охоплюючи систематичне вивчення різних регіонів та територій. Основою краєзнавства є природне бажання людини пізнати свій край: його природні об'єкти, історію, старовинні артефакти, ремесла, побут, менталітет, сімейні цінності та традиції.

У краєзнавчій літературі з'явився новий термін «краєзнавчий туризм», що логічно поєднує краєзнавство з подорожами, екскурсіями та туризмом. Це новий напрямок у дослідженні історико-культурної спадщини, який поєднує краєзнавство та туризм, та має на меті всебічне дослідження регіонів України для потреб туризму.

Краєзнавчий туризм здійснюється в межах адміністративно-територіальних одиниць, таких як області, райони, міста і села. Основною складовою краєзнавчих туристичних досліджень є туристичний регіон, що включає кілька туристичних районів, поділених на менші таксономічні одиниці. Краєзнавці досліджують історію та культуру територій, аналізуючи події

незалежно від їхнього відображення в матеріальних пам'ятках. Події, пам'ять про які зберігається в архітектурних спорудах та інших пам'ятках, мають особливу цінність для краєзнавчого туризму, оскільки їх можна показати туристам.

Звертаємо увагу, що події минулого залучають сучасного громадянина до унікальної романтики минулого, а матеріальна історико-культурна спадщина залишає на нього незабутнє враження. Тому відеоряд є необхідним елементом краєзнавчих досліджень для потреб туризму. Отже, краєзнавчий туризм є складовою частиною загального краєзнавства, що орієнтується на всебічне вивчення територій для туризму з акцентом на історико-культурну спадщину[23].

У процесі дослідження краєзнавці детально аналізують природні комплекси, ресурси та історичні аспекти місцевих територій. Краєзнавчий туризм сприяє формуванню у майбутніх дослідників навичок і самостійності в дослідженні «малої батьківщини».

У першій чверті ХХІ століття в Україні активно розвивається туристичне підприємництво. Розвиток цього сектору вимагає глибокого вивчення туристично-рекреаційних ресурсів, з використанням методів краєзнавства. Основним об'єктом у цьому контексті є рекреаційно-туристичний потенціал(РТП) території, який включає різноманітні рекреаційні заклади та інфраструктуру, у більш вузькому розумінні це рекреаційно-туристичний комплекс (РТК) рідного краю (рис.1.1).



Рисунок 1.1 - Основні об'єкти туристичного краєзнавства

Особливий інтерес представляють історичні та етнографічні регіони, такі як Поділля, Волинь, Буковина; біосферні заповідники; національні парки, зокрема Подільські Товтри, Шацький, Карпатський; ландшафтні парки, наприклад Каньйон Дністра та Смотрицький Каньйон; історико-культурні заповідники, такі як Поле Берестецької битви, «Самчики»; Національний історико-архітектурний заповідник «Кам'янець», Державний історико-культурний заповідник «Меджибіж»; військовий музей – меморіал просто неба (с. Пилява); Малієвецький обласний історико-культурний музей [31]

Отже, в контексті краєзнавчого туризму досліджується різноманітність туристично-рекреаційного потенціалу конкретних регіонів, включаючи природні ресурси (клімат, водні ресурси тощо), пам'ятки історії та культури, а також інфраструктуру туризму (рис. 1.2).



Рисунок 1.2 - Основні аспекти предмета краєзнавчо-туристичних досліджень

Туристичне краєзнавство може презентувати багатство національної історико-етнокультурної спадщини світовому співтовариству, залучаючи до

цього процесу населення країни, зокрема молодь, яка має потенціал у відновленні і збереженні цінних об'єктів. Сучасні громадяни, включаючи меценатів і філантропів, можуть сприяти розвитку українських музеїв, заповідників і національних парків, сприяючи їх самофінансуванню через реставраційні та консерваційні проекти.

Зазначені завдання вимагають уваги з боку державних інституцій, громадських організацій, фондів, науковців і практикуючих краєзнавців, які мають відповідальність за збереження і розвиток культурної спадщини, як ілюстровано на рис. 1.3.



Рисунок 1.3 - Основні завдання туристичного краєзнавства на сучасному етапі розвитку

Значну роль у вирішенні цих завдань відіграють не лише науковці, а й представники громадських організацій, що активно займаються краєзнавчою діяльністю. Вони визначають стан національних замків і фортець, музеїв історико-культурного значення, а також відкритих музеїв під відкритим небом, заповідників і археологічних місць битв. Науковецька спільнота відіграє ключову роль у формуванні туристично-краєзнавчої інформації та підготовці об'єктів для організованого туризму.

1.2 Класифікаційні ознаки історико-культурної спадщини в організації краєзнавчого туризму

Проблема класифікації матеріальних історико-культурних пам'яток є складною і актуальною в наш час. Цей процес сприяє систематизації історико-культурної спадщини, що є важливим аспектом організації краєзнавчого туризму [26].

Визначення "історико-культурна спадщина", які різними науковцями та практиками відображається, має значну цінність. Згідно зі статтею 1 Конвенції про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини від 1972 року, "історико-культурна спадщина" включає архітектурні шедеври, монументальні скульптури, твори живопису, археологічні структури, печери і багато іншого, які мають велику історичну, мистецьку та наукову вагу. Також до неї відносяться архітектурні ансамблі, що є визначними з точки зору історії, мистецтва і природи, а також природно-історичні зони з археологічними пам'ятками, які мають значення для суспільства [5].

В сучасному контексті важливо враховувати Закон України «Про охорону культурної спадщини», що визначає «історико-культурну спадщину», як сукупність об'єктів культурної спадщини, які успадкувало суспільство від попередніх поколінь [9]. У 2003 році ЮНЕСКО прийняла Конвенцію про

охорону нематеріальної культурної спадщини, що стала міжнародним юридичним документом, спрямованим на захист цієї спадщини в умовах глобалізації і соціальних змін [14].

Дослідження української історико-культурної спадщини відомих вчених як П. Толочка, М. Литвина, С. Заремби, В. Петранівського, М. Рутинського, Л. Підлісної та М. Сікорського підтверджують необхідність поділу історико-культурної спадщини на рухомі та нерухомі пам'ятки. Проте для повного узгодження цієї класифікації потрібні додаткові теоретичні дослідження. Таким чином, розробка теоретичних засад поділу на рухому та нерухому історико-культурну спадщину є актуальним завданням, що враховує потреби суспільства у задоволенні матеріальних і духовних аспектів.

Зауважимо, що класифікацію матеріальної, історичної та культурної спадщини можна показати у вигляді двох схем. Перша з них описує звичайну класифікацію нерухомих пам'яток "(рис.1.4) [26].



Рисунок 1.4 - Класифікація історико-культурних пам'яток

Для матеріальних історичних та культурних об'єктів прийнято термін "міжвидова мобільність". Наприклад, пам'ятки можуть бути видозмінені у музейні предмети, які включають елементи скульптури, архітектурні споруди,

монументальні витвори, твори мистецтва та надгробки. Вилучення нерухомої пам'ятки з історичного географічного середовища змінює її статус. Матеріальні об'єкти, які зазвичай є мобільними (наприклад, військова техніка), можуть використовуватися як нерухомі пам'ятки для зберігання історичних подій. Рухомі пам'ятки, які створюють внутрішнє середовище для нерухомої антикварної пам'ятки (наприклад, меблі), є ключовими і не можуть включатися до реєстру рухомих пам'яток, але можуть бути частиною музейних інформаційних та комунікаційних систем (рис. 1.5) [26].



Рисунок 1.5 - Класифікація історико-культурних пам'яток

Для розуміння класифікації матеріальних історичних та культурних пам'яток варто звернутися до концепції "музею просто неба"

Це поняття часто порівнюється з експонатами "просто неба", які є зразками архітектурних споруд, наприклад, етнографічного характеру, вилучених з реєстру. Варто відзначити, що поняття "музею просто неба" ширше, ніж "скансен", і може охоплювати як нерухомі, так і мобільні об'єкти, які з різних причин не можуть бути експоновані всередині будівлі (наприклад, через значні розміри військової техніки).

Особливість таких музейних закладів у тому, що 1) після вилучення з генетичного середовища, нерухомі пам'ятки стають рухомими і використовуються як музейні експонати; 2) комплекс пам'яток "музею просто

неба" може мати ознаки нерухомої пам'ятки, оскільки є стаціонарним утворенням на певній території, що уподібнюється до музейної будівлі. Остання реча "музеїв просто неба" має бути врахована при розробці прилеглих територій для уникнення спотворення сприйняття їхніх пам'яток. Подібно до нерухомих пам'яток, не доцільне перенесення "музею просто неба" в інше місце. Отже, матеріальна історико-культурна пам'ятка є доцільним збереженням, яке відображає процес матеріального та духовного освоєння людиною світу, а також виступає як складова частина цього освоєння. Природна класифікація матеріальної історико-культурної спадщини має ґрунтуватися на суттєвих зв'язках між її об'єктивними проявами (різновидами). Ці суттєві зв'язки пов'язані з особливостями матеріально-перетворювальної діяльності людини (мобільність і стаціонарність об'єктів) і фундаментальною властивістю пам'ятки як культурного явища - автентичності (онтологічний зв'язок з історико-культурною реальністю, яку пам'ятка відображає).

Отже, доцільним є розподіл пам'яток на рухомі та нерухомі. Специфіка рухомих пам'яток створює передумови для їх використання в рамках певних інформаційно-комунікаційних систем.

1.3 Нормативно-правові документи з питань збереження історико-культурної спадщини

У сучасному глобалізованому світі актуальним напрямком для захисту та збереження культурної й історичної спадщини є розробка цільових програм на міжнародному, державному та регіональному рівнях. Ці програми повинні охоплювати питання охорони культурних цінностей певних територій та впровадження ефективних методів їх популяризації. Координацією та стандартизацією світової культурної та туристичної діяльності займаються ЮНЕСКО та ВТО. Генеральні асамблеї, конференції та інші заходи цих

організацій є двигуном міжнародного співробітництва, а їх рішення стають основою для національних рекомендацій.

ЮНЕСКО працює з майже 200 країнами, а також має консультативні та партнерські зв'язки з близько 600 міжнародними неурядовими організаціями та більшістю спеціалізованих установ системи ООН [13]. Особливо важливі конвенції та рекомендації ЮНЕСКО з охорони культурної, історичної та природної спадщини, адже їх збереження сприяє розвитку туризму. Рекомендації Всесвітньої конференції з питань культури сприяють туризму через охорону та використання спадщини.

Варто також зазначити значний внесок ІКОМОС у розвиток міжнародного права з охорони культурної спадщини людства. Згідно з Конвенцією про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини, прийнятою ЮНЕСКО 16 листопада 1972 року, "культурна спадщина" включає пам'ятки архітектури, монументальної скульптури, живопису, археологічні об'єкти, написи, печери та групи елементів, які мають видатну універсальну цінність з точки зору історії, мистецтва або науки. До культурної спадщини також належать ансамблі - групи будівель, що мають універсальну цінність. Третьою складовою є визначні місця, створені людиною або спільно людиною і природою, які мають цінність з точки зору історії, естетики, етнології чи антропології [13].

Ресурси, успадковані від минулого, які відображають і виражають постійно змінні цінності, вірування, знання та традиції, називають культурною спадщиною. Вона включає всі аспекти середовища, що виникли через взаємодію між людьми та місцями з часом. Спільнота спадщини складається з людей, які цінують певні аспекти культурної спадщини і бажають зберегти їх та передати наступним поколінням [13].

У «Європейській культурній конвенції 1954 року» наголошується на укладенні двосторонніх культурних угод та проведенні спільних заходів для збереження та розвитку європейської культури. Це має на меті мотивувати громадян усіх держав-членів та інших європейських країн вивчати мови, історію та культуру один одного. У Конвенції також зазначається, що жодне з її

положень не повинно впливати на існуючі двосторонні культурні угоди або заважати укладенню нових угод між державами-учасницями, а також не звільняє від необхідності дотримуватися законів і правил щодо в'їзду, проживання та виїзду іноземних громадян [7].

На регіональному рівні співпраця з ЮНЕСКО у сфері охорони і збереження спадщини є перспективною, зокрема через розробку державних програм збереження культурної спадщини. Такі програми мають включати науково-дослідні, ремонтно-реставраційні, природоохоронні, інформаційні та економічні заходи для збереження і популяризації об'єктів культурної спадщини, а також створення нових туристичних маршрутів та сучасної туристичної інфраструктури в регіонах України.

Ще одним важливим напрямком співпраці України та ЮНЕСКО є підготовка кадрів. Держава, за підтримки ЮНЕСКО та інших міжнародних організацій, повинна сприяти підготовці фахівців та підвищенню кваліфікації у сфері збереження культурної та природної спадщини шляхом впровадження відповідних навчальних програм у спеціалізованих вищих навчальних закладах [13].

Україна ратифікувала низку міжнародних документів щодо збереження культурної спадщини, серед яких: Європейська культурна конвенція (19.12.1954), Конвенція про запобігання незаконному ввезенню та вивезенню культурних цінностей (14.11.1970), Конвенція про охорону всесвітньої культурної та природної спадщини (16.11.1972), Конвенція про охорону архітектурної спадщини Європи (03.10.1985), Європейська конвенція про охорону археологічної спадщини (переглянута) (16.01.1992), Європейська ландшафтна конвенція (20.10.2000), Ризька хартія про автентичність і історичну реконструкцію культурної спадщини (24.10.2000), Конвенція про охорону підводної культурної спадщини (02.11.2001). У 2008 році Україна приєдналася до Конвенції ЮНЕСКО про охорону нематеріальної культурної спадщини (Закон України від 06.03.2008 № 132). Конвенція ЮНЕСКО про охорону та заохочення розмаїття форм культурного самовираження, прийнята 33-ю

Генеральною конференцією ЮНЕСКО (2005 р.) у Парижі, набула чинності у 2007 році.

До нормативно-правових актів з охорони історико-культурної спадщини належить Закон України «Про охорону культурної спадщини», який регулює правові, організаційні, соціальні та економічні аспекти охорони культурної спадщини для її збереження, створення глобального туристичного простору та популяризації об'єктів історико-культурної спадщини серед сучасних і майбутніх поколінь [9].

У статті 5 цього закону зазначено необхідність ведення Державного реєстру нерухомих пам'яток України, координації робіт з виявлення, дослідження та документування об'єктів культурної спадщини. У разі переміщення пам'ятки національного значення до Кабінету Міністрів подається пропозиція, після чого надається дозвіл та доступ до інформації юридичним і фізичним особам. Забороняється будь-яка діяльність, що може загрожувати об'єкту культурної спадщини.

Критерії визначення пам'яток визначено постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 р. № 1760 «Про затвердження Порядку визначення категорій пам'яток для занесення об'єктів культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам'яток України».

Для визначення пам'яток національного значення встановлені такі критерії:

1. Значна історична або культурна цінність.
2. Відповідність критерію автентичності.
3. Відповідність хоча б одному з наступних критеріїв:
 - Вплив на розвиток культури, архітектури, містобудування або мистецтва країни.
 - Зв'язок з важливими історичними подіями, віруваннями, життям або діяльністю видатних особистостей.
 - Представлення шедеврів творчого генія або ключових робіт видатних архітекторів, містобудівників чи митців.

- Належність до зниклої цивілізації або мистецького стилю.

Пам'ятки місцевого значення повинні відповідати таким критеріям:

1. Вплив на розвиток культури, архітектури, містобудування або мистецтва конкретного населеного пункту чи регіону.
2. Зв'язок з історичними подіями, віруваннями, життям або діяльністю видатних людей конкретного населеного пункту чи регіону.
3. Представлення робіт відомих архітекторів, містобудівників або інших митців.
4. Належність до культурної спадщини національної меншини чи регіональної етнічної групи [34].

Збереження культурної спадщини є складним завданням у сфері культури, оскільки об'єкти спадщини, такі як визначні місця, споруди, комплекси, території чи водні об'єкти, що мають археологічну, естетичну, етнологічну, історичну, архітектурну, мистецьку, наукову або художню цінність і зберегли свою автентичність, є вразливими до зовнішніх впливів [9]. Часто ці об'єкти опиняються на перетині різних інтересів: держави, яка відповідає за збереження спадщини, громадських організацій та рухів, а також суб'єктів господарської діяльності. Інституційні та правові механізми збереження культурної спадщини України мають недоліки, що негативно впливають на охоронну діяльність.

До актуальних проблем, що впливають на реалізацію державної політики зі збереження та актуалізації культурної спадщини, відносяться: відсутність єдиної системи державного управління охороною культурної спадщини; обмежені повноваження органів охорони культурної спадщини; недосконала система обліку об'єктів культурної спадщини, що не створює повноцінного інформаційного ресурсу; слабе законодавство щодо відповідальності за порушення Закону «Про збереження культурної спадщини» та інших нормативних актів [9].

Для перспективного розвитку культурної спадщини України необхідно визначити план дій, що передбачає її послідовний і гармонійний розвиток. Зростання вимог до відновлення культурної спадщини вимагає збереження її

традиційного характеру. Відродження матеріальної та нематеріальної спадщини повинно базуватися на принципах реставрації, реконструкції, модернізації, регенерації та ревалоризації. Необхідно розробити інноваційні підходи до відновлення культурної спадщини. Сучасний розвиток гуманітарної сфери України потребує одночасного вирішення соціально-економічних проблем і збереження культурної спадщини, що вимагає відповідних методик і теоретичних моделей оживлення культури [11].

Реконструкція історико-архітектурних пам'яток стала можливою завдяки новим технічним досягненням, які з'явилися в останні десятиліття ХХ століття. Це включає цифрові методи створення зображення, розвиток телекомунікацій та нових засобів передачі інформації. У багатьох країнах Європи, Північної Америки та Азії розвиток інфраструктури, транспорту, логістики та покращення соціальних зв'язків сприяло співдружності людей різних країн, скороченню відстаней і взаємним контактам, що призвело до зростання масового туризму. Історичні, археологічні та культурні пам'ятки, які раніше були доступні лише вузькому колу фахівців, стали загальнодоступними. Це підвищило інтерес і сприяло популяризації історико-архітектурних пам'яток, а також активізації процесів їх промоції та збереження.

Сьогодні жоден важливий проект в галузі історичного або документального кіно не обходиться без комп'ютерних 3D реконструкцій. Вони використовуються для збереження культурних пам'яток в цифровій формі, створення інформаційних систем і віртуальних порталів. Молоде покоління все більше цікавиться документальними джерелами, які детально показують зниклі пам'ятки та історичні ландшафти. Наприклад, масштабна реконструкція античного Риму з високим рівнем деталізації стала широко відомою як в електронному, так і в друкованому вигляді [1].

Сучасні технології сприяють збереженню та розповсюдженню культурної спадщини через оцифрування, роблячи її загальнодоступною. Європейці активно працюють у цьому напрямку, створюючи віртуальну бібліотеку «Europeana», яка об'єднає понад 6 мільйонів книг, манускриптів та інших культурних надбань з 27

країн Європи. Євросоюз нагороджує найкращі практики у сфері культурної спадщини [7].

Нові технології розширили можливості збереження культурної спадщини. Об'єкти культурної спадщини є важливими економічними та соціальними активами, які підлягають інвестуванню з використанням технології 3D лазерного сканування. Це дозволяє зберігати їх художню інформацію та забезпечує точну реставрацію в майбутньому. Оцифрування у 3D має численні переваги, включаючи документування, каталогізацію, точні вимірювання та аналіз, а також моніторинг стану об'єктів з часом. Тривимірні описи корисні для реставрації, оцінки та збереження стану об'єктів культурної спадщини. За допомогою лазерних сканерів та безпілотних літальних апаратів можна створювати дуже точні та детальні моделі. Однак, проблема полягає в обмеженому фінансуванні для придбання дорогого 3D обладнання, трудомісткому процесі його придбання та технічних складнощах складання результатів в єдиний 3D об'єкт, що вимагає висококваліфікованої робочої сили [24].

Сучасні технології трансформували музеї, створивши 3D віртуальні музеї, які дозволяють великій кількості людей переглядати експонати онлайн. Тепер колекції та експонати можуть бути інтерактивними і віртуальними. Технологія 3D-сканування забезпечує безконтактний підхід до документації та збереження культурної спадщини. Завдяки 3D-скануванню з високою роздільною здатністю можна контролювати, вивчати, поширювати і краще розуміти нашу спільну культурну історію. Проблемою залишається надійне збереження великих архівів 3D і кольорових даних.

Віртуальні музеї є багатофункціональною культурною формою. З одного боку, це технологія безконтактної взаємодії з музейним середовищем, що забезпечує візуальні та звукові ефекти. З іншого боку, вони виступають як інформаційний ресурс та засіб масової комунікації, а також як нова форма видавництва. Віртуальні музеї є важливою частиною сучасного культурного простору, сприяючи розвитку творчих здібностей, культурному обміну та комунікації. Вони надають безкоштовний доступ до культурної спадщини та

світових мистецьких досягнень. Рейтинг відвідуваності сайтів віртуальних музеїв є дуже високим, що робить їх ефективним каналом поширення культурних цінностей та залучення населення до культури [3].

Українські та закордонні науковці активно досліджують особливості застосування історико-культурної спадщини у віртуальному туризмі та його переваги для підвищення доступності туристичних атракцій [22].

Сьогодні, у контексті війни з Росією, українські волонтери, співпрацюючи з фахівцями Латвійського технічного університету, активно використовують технології 3D-сканування та фотограмметрії для створення цифрового архіву української архітектурної спадщини, яка знаходиться під загрозою. Ці технології, вже випробувані в Іраку та Сирії, допомагають зберегти дані для майбутніх реставраційних проектів. Завдяки цим зусиллям, відскановано багато об'єктів, зокрема школу та пожежну частину в Харкові, Вознесенську церкву, юнацьку бібліотеку в Чернігові, зруйнований Ірпінський міст та інші пам'ятки, постраждалі від агресора.

Відомо, що завдяки різним інтерактивним елементам у веб-середовищі віртуальні тури можуть моделювати реальне середовище. Наприклад, 360° сферичне панорамне "з'єднання" знімків дозволяє включати об'єкти будь-якого розміру (експонати музеїв, приміщення готелів, міські вулиці, парки тощо), створюючи ілюзію реального руху в межах об'єкта з можливістю кругового огляду в найцікавіших місцях. Глядач може змінювати напрямок руху, збільшувати зображення та переміщатися в різні сторони. Віртуальний тур надає "ефект присутності", створюючи яскраві та запам'ятовувані зорові образи [23].

РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ МАЛІЄВЕЦЬКОГО ОБЛАСНОГО ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОГО МУЗЕЮ

2.1 Аналіз історико-культурних ресурсів Хмельницької області

У Хмельницькій області є понад 2 тисячі археологічних пам'яток, з яких 226 під охороною держави. Щорічні експедиції додають нові знахідки до колекцій Хмельницького обласного краєзнавчого музею, Кам'янець-Подільського музею-заповідника та археологічної лабораторії Кам'янець-Подільського університету, вони є визначними науковими центрами регіону.

Село Жванець відоме завдяки битві Богдана Хмельницького з польським військом у XVII столітті. Основні історичні об'єкти - залишки фортеці і земляні шанці, а також його місце біля міжнародної траси Васьковичі-Порубне, поруч з Чернівецькою областю, що робить його популярним серед туристів.

Неподалік від Жванця, на березі Дністра, розташоване археологічне поселення раннього періоду трипільської культури - Луки Врублівецької. Це урочище зараз затоплене водосховищем Дністровської ГЕС, але його навколишня місцевість імпонує мальовничими краєвидами каньйону Дністра і скелястими Товтрами [31].

Бакотський мікрорегіон, який колись включав села Бакота, Теремці і Студениця на березі Дністра, багато своїх археологічних скарбів втратив через створення водосховища Дністровської ГЕС. Проте деякі з них, розташовані на схилах долини Дністра і на плато, збереглися. Наприклад, в урочищі Біла Гора, біля Студениці, виявлені крем'яні вироби IV-III тис. до н.е., де видобували кремій для інструментів та зброї.

Теремецька гора є важливим археологічним об'єктом. Там розташоване трипільське поселення на похилому північно-західному схилі, поруч із печерою і мальовничою скелею. Західна частина гори містить сліди крем'яних виробів. Верхів'я гори було укріплене в давньоруський період, що було частиною столиці

Пониззя - Бакотів. Назва "Теремці" походить від цього. Поблизу знайдені унікальні бронзові вудила кінської зброї передскіфського часу.

Більшість археологічних об'єктів Бакоти залишаються під водою, включаючи давньоруське місто і поселення з бронзової доби. Проте розкопки з'явили монастир, відомий з літописів князів литовських, що був заснований після перемоги на Синіх Водах і зазнав розкопок у минулому столітті. У радянські часи монастир став пам'яткою архітектури [3, с.90].

Над монастирем розташовані залишки городища і печер. Поблизу, в урочищі Двір, знайдено фундаменти двоповерхової кам'яної споруди XIV-XV ст., яка можливо належала бакотському наміснику Немиру.

Між Бакотою і Гораївкою у 1963 р. відкрито жертовник з бронзової доби. Хоча сам об'єкт був знищений, залишилися наукові матеріали - креслення, описи, обміри і фотографії. Бакотський мікрорегіон став популярним місцем відпочинку місцевих жителів. Реконструкція язичницького капища II ст. до н.е. потребує витрат, але може стати відомою туристичною атракцією.

Дунаєвецький край відображає оборонну систему східного кордону Галицької землі між Болохівською землею та рікою Дністр. Глибокі урви річок-притоків Дністра природньо перешкоджали кочівникам. Земляно-дерев'яні фортеці будувались для захисту кордонів князівства і місцевих жителів. Давньоруські пам'ятки Дунаєвецького району нагадують про цю історію. З 1992 року Хмельницький обласний краєзнавчий музей спільно з Дунаєвецькою станцією юних туристів-краєзнавців вивчають давньоруські пам'ятки поблизу села Сокілець, включаючи городище на Сон-горі, дванадцять поселень і два могильники. Галицький вважає, що городище може бути залишками давнього міста Соколине Гніздо, схожого на кругле гніздо на скелі [31].

Село Горчична має давньоруське городище, що нагадує форму острова Кам'янця. Тут знайдено велике трипільське поселення з розмальованою керамікою і залишками гончарного виробництва. На заході села є високий курган з часів скіфської доби, а на сході залишки монастиря до монгольської епохи. Ці пам'ятки створюють унікальний туристичний маршрут.

Хмельниччина має багату історико-культурну спадщину, важливу як для слов'янської, так і для світової духовності. Тут є споруди, пам'ятні місця і предмети, що пов'язані з історичними подіями, розвитком суспільства та держави, з великою історичною, науковою, художньою або культурною цінністю.

Хмельницька область налічує близько 3020 пам'яток історії та культури, з яких 2442 стосуються історії, 105 - археології і 473 - мистецтва. З них 17 мають національне значення, включаючи об'єкти у Кам'янці-Подільському.

Старе місто Кам'янець-Подільського з його оборонними спорудами, фортецею та культовими спорудами XV-XIX століть, розташоване в живописному каньйоні річки Смотрич, стало державним історико-архітектурним заповідником. Місто також відоме своїми фестивалями, які зробили його популярним як в Україні, так і за кордоном.

Меджибіж, місто в Хмельницькій області, має свою унікальність. Воно розташоване біля траси М1 (Вінниця – Хмельницький) та відоме Меджибізькою фортецею, що згадується з 1146 року. Цей архітектурний комплекс, збудований у XIV-XV століттях, є важливою культурною пам'яткою України, а нині він є музеєм. Хоча фортеця, яка має статус державного історико-культурного заповідника з 2001 року, залишається в руїнах, вона залишається об'єктом інтересу для туристів із Франції, Англії, Канади та Австрії [21]. У Меджибіжі також знаходиться могила засновника хасидизму Боал Шем Това, що привертає паломників [31].

Ізяслав, одне з найдавніших міст Хмельниччини, славиться своїм палацовим ансамблем князів Сангушків, побудованим у бароковому стилі між 1746 та 1750 роками італійським архітектором Пауло Антонієм Фонтана. Всередині палацу були розміщені портрети, картини, старовинні колекції, книги, китайський фарфор і цінний архів. З часів Радянського Союзу палац використовувався військовими і зазнав руйнації, однак з 1963 року він захищений державою і є пам'яткою національного значення в архітектурі.

Летичівський замок, розташований в однойменному селищі на сході Хмельницької області, споруджений литовцями у 1362 році. Первісно замок мав дерев'яні стіни, земляний вал і глибокий рів, що заповнювався водою з річки.

Чорнокозинський замок, сьогодні у руїнах, розташований біля села Чорнокозинці в Кам'янець-Подільському районі. Збудований у кінці XIV – на початку XV століття, замок має масивні стіни з бутового каменю, з котрих залишилися лише стіни на рівні двох ярусів. Покрівлі та перекриття втрачені, але пивниці з напівциркулярними склепіннями вдалося зберегти.

Сатанівський замок є фортифікаційною спорудою у смт Сатанів Городоцького району Хмельницької області, пам'яткою архітектури національного значення. Точна дата будівництва не встановлена, але історики припускають, що замок міг бути побудований у другій половині XV – на початку XVI століття. З 24 серпня 1963 року замок разом із міською брамою та синагогою охороняється державою [12, с.75-76].

Хмельниччина славиться своїми старовинними парками. Наразі держава охороняє 27 парків, з яких 8 мають національне значення, а 19 – місцеве. До парків національного значення відносяться Антонінський, Полонський, Новоселицький (Полонський район), Новоселицький (Старокостянтинівський район), Самчиківський, Голозубинецький, Малівецький, Михайлівський. Інші парки, такі як Маківський, Виноградівський, Куявський, Скаржинецький, Говорівський, Голосківський, Славутський, Кривинський, Топільський, мають місцеве значення.

Більшість парків потребує реставрації, оскільки їхні будівлі та ансамблі пошкоджені або зруйновані. Після війни багато паркових ансамблів було знищено, проте деякі парки вдалося зберегти завдяки місцевим ентузіастам. Самчиківський парк є одним із найкраще збережених, завдяки старанням Олександра Пажинського та Івана Раковського. Антонінський та Скаржинецький парки, навпаки, значно постраждали від варварського знищення [24].

Серед історико-культурних пам'яток Хмельниччини важливе місце займають сакральні споруди. Наприклад, Покровська церква-фортеця у

Сутківцях, яка поєднує в собі фортецю і храм. Оригінально зведена як оборонна споруда, у 1476 році вона була перебудована у церкву. В XVIII столітті над притвором було побудовано дерев'яну дзвіницю, а в 1894 році будівля зазнала реконструкції, втративши свої готичні та барокові форми. Нині в цій церкві проводяться служби [14, с.233].

Сатанівська синагога, збудована близько 1532 року, є визначним прикладом ренесансної оборонної синагоги у смт Сатанів, Хмельницької області. Порівняння з синагогою в Шаргороді (1589) [11, с.78] підтверджує її значення.

Кафедральний костел святих Апостолів Петра і Павла у Кам'янці-Подільському, який поєднує елементи ренесансу, бароко та неоготики, є активним католицьким храмом та туристичною пам'яткою [14, с.172]. Цей архітектурний ансамбль включає сам костел, дзвіницю, тріумфальну арку та мінарет.

Свято-Михайлівська церква у Зінькові, побудована у 1769 році на дерев'яному фундаменті з дерев'яною дзвіницею, є важливим церковним спорудженням [17].

Природні об'єкти Хмельниччини включають карстову печеру "Атлантида", курорт "Сатанів" у Медоборах, "Голубі озера" біля Славути, "Святе озеро" біля Ізяслава, каньйони Дністра та національний парк "Подільські Товтри" [13, с. 123].

Заповідний фонд Хмельниччини налічує 423 об'єкти, включаючи 127 заказників, ботанічний сад, 244 пам'ятки природи, 34 парки та 15 заповідних урочищ. Збереження 119 пам'яток природи забезпечує державна охорона [13, с. 124].

Ландшафтний заповідник Товтровий кряж (Медобори), що простягається через Львівську, Тернопільську, Хмельницьку області, Чернівецьку область та Молдову, має загальну довжину 250 км, з них 90 км на Хмельниччині. У Медоборах відомо близько 1139 видів вищих спорових і квіткових рослин [16, с. 390].

Заказники Хмельниччини, важливі для відновлення різноманітності рослин і тварин, включають Іванковецький (796 га), „Кошарна” (120 га), „Івахновецькі Товтри” (155 га), „Циківська лісова дача” (290 га), „Кармалюкова гора” (765 га), „Княжпільська лісова дача” (310 га), „Сатанівська дача” (487 га), „Панівецька лісова дача” (1000 га) [16, с. 391].

Хмельницький обласний краєзнавчий музей, заснований у 1909 році, з колекцією понад 70 тисяч експонатів [15, с. 227].

Хмельницький обласний художній музей, відкритий у 1986 році, володіє більше 6 тисяч експонатів, включаючи твори українського малярства, сучасне мистецтво та графіку.

У Хмельницькому обласному літературному музеї, заснованому у 1992 році, представлено понад 3 тисячі експонатів, пов'язаних з літературним життям області.

Кам'янець-Подільський історичний музей-заповідник, створений у 1899 році, має колекцію понад 116 тисяч експонатів та включає Ратушу, Картинну галерею, Відділ археології, Кафедральний костел св. Петра і Павла, Фортецю та Виставкову залу. Музей проводить різноманітні заходи та екскурсії, у тому числі театралізовані виступи, серед яких відома "Нічна екскурсія в Старій фортеці" (2006 рік) [25].

У травні 1994 року на базі Шепетівського музею М. Островського створено обласний молодіжний культурно-просвітницький центр, який зберігає музейний статус та має фонди з більш ніж 25 тисяч експонатів.

Літературно-меморіальний музей А. Ахматової знаходиться у садибі родичів поетеси у селі Слобідка-Шелехівська та щорічно організовує Ахметівські читання.

Державний історико-культурний заповідник „Меджибіж” містить понад 4 тисячі експонатів, включаючи археологічні знахідки та експозиції різних історичних епох [27].

Державний історико-культурний заповідник „Самчики” представляє музей-садибу з майже 2 тисячами експонатів.

Городоцький історико-краєзнавчий музей має колекцію в 4 тисячі експонатів і організовано 7 туристичних маршрутів історичними місцями.

Старокостянтинівський історичний музей має більше 13 тисяч експонатів та розміщений у 5 залах.

Нетішинський міський краєзнавчий музей регулярно відвідують до 30 тисяч осіб [29].

Область пишається видатними особистостями та мистецькими колективами, такими як ансамбль “Козаки Поділля”, хорова капела “Журавлик”, ансамбль “Подільчак”, Хмельницький симфонічний оркестр та камерний оркестр. Культурний розвиток підтримують також 896 бібліотек, 1109 клубних закладів та 232 художні колективи [3, с. 110].

2.2 Характеристика діяльності Малієвецького обласного історико-культурного музею

Музей засновано в 2021 році. Має 12 працівників Спадок дитячого санаторію і графського маєтку (600 тис грн рухомого майна і неоцінене нерухоме). 2 млн в рік витрати, 350 тис грн прибуток. Загалом музей вже відвідали більше 10 тис. осіб (додатки А–Г).

Сім'ї, індивідуальні туристи, збірні групи від українських тур операторів Квитки та екскурсії. . Кількість екскурсій 450. Допомога меценатів

Малієвецький обласний історико-культурний музей розпочав свою роботу 1 січня 2022 р. Отже, по суті це музей, що має лише досвід роботи у часи війни. Розуміння колективом того, що будинок з комунікаціями - це ресурс, швидко переобладнало простір під безкоштовний хостел для біженців.

Лише з червня музей продовжив штатну роботу. В більшій мірі - будували свою роботу в умовах військового стану. За два роки війни проведено тематичні екскурсії, лекції. Переосмислено роль культури в ідеологічній боротьбі.

Важливою стала виставка робіт одеського художника Стаса Жалобнюка «У фігурах зображається» на тему втраченої пам'яті, та війни на знищення українців.

Війна послабила волонтерський рух з прибирання парку – найактивніші волонтери пішли до війська.

Важливими акціями стали дні підсилення реабілітації поранених військових, спільно з Меджибізьким замком.

Упродовж першого півріччя (січень–червень) 2024 р.

КЗК «Малієвецький обласний історико-культурний музей» вів роботу за такими напрямками:

Музей проводив численні заходи для дітей, наприклад: майстерклас «Конику-товаришу», майстерклас «Жайворонки», патріотичний квест «Єдина Україна», квест «Гаррі Поттер і подільський палац», резиденція святого Миколая (екскурсія палацом, зустріч зі святим Миколаєм, майстерклас із виготовлення новорічної прикраси, чаювання). Зокрема, новорічний захід «Резиденція святого Миколая» у листопаді–грудні 2023 року відвідали близько 1,5 тис. дітей (рис. 2.1).



Рисунок 2.1 - Фрагмент списку заходів для дітей

Ще одним із популярних для більшості дітей та багатьох дорослих є частина території маєтку графів Орловських, де проживають 6 коней, поні і віслюки. Локацію біля конюшні відвідують близько половини гостей музею;

Загалом, у 2024 році музей прийняв майже 4500 осіб, у тому числі майже 3,4 тис. дітей. Динаміка кількості відвідувачів у 2023 році зображена на рис.2.2.

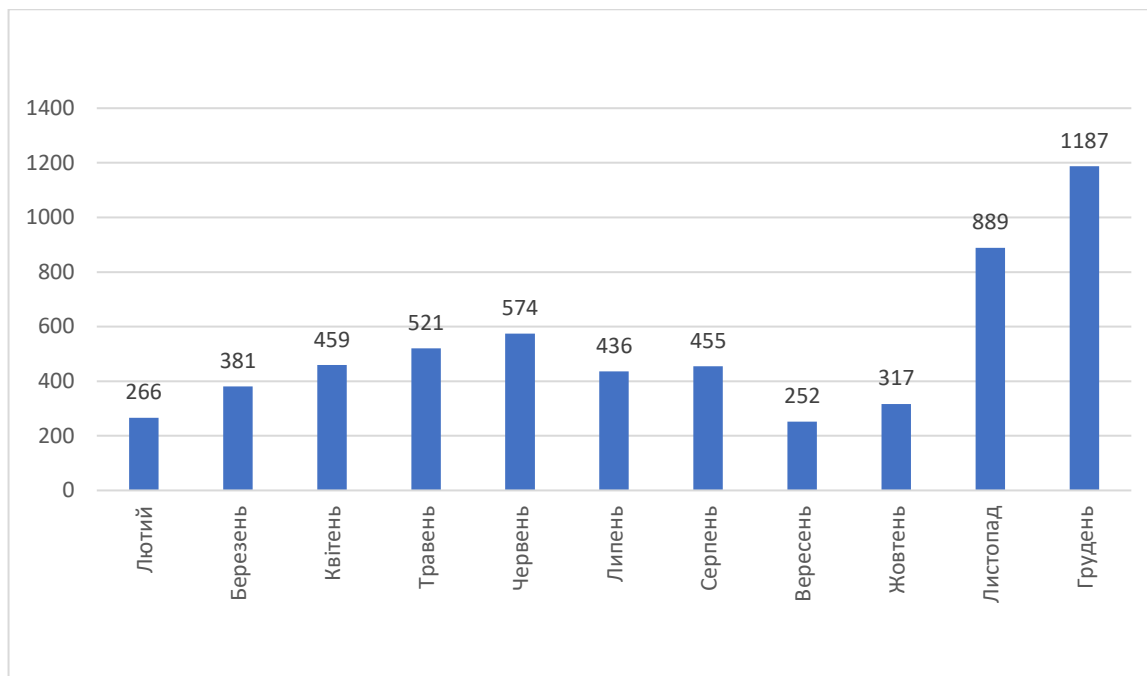


Рисунок 2.2 - Динаміка кількості відвідувачів у 2023 році

Музей проводить також театралізовані екскурсії, наприклад на тему «Масони, алхіміки та еліксир кохання». Під час екскурсії відвідувачі занурюються в епоху кінця XVIII початку XX ст., разом з Графінею, Мандрівницею в часі, Управителем, Годувальницею графа, Алхіміком та Хранителькою скарбу досліджують історію родини Орловських чиї 4 покоління володіли палацом упродовж 1788–1914 рр., дізнаються про неймовірні історії кохання, що пов'язали мешканців палацу та видатних діячів історії і культури України та Європи, відвідують майстерклас із полонезу, дізнаються про діяльність подільських звитяжців, масонів, бунтівників та шукачів істини Бернарда Претвича, Тадеуша Грабянки та Ігнація Сцибор-Мархоцького, спускаються в таємничі підземелля, де Алхімік шукає філософський камінь, куштують напої і найдки неперевершеної подільської кухні, насоложуються

захопливим фаєршоу і врешті знаходять еліксир кохання – набір ароматних подільських трав. Екскурсії відвідали близько 5 % від загальної кількості відвідувачів музею.

Серед загальної кількості організованих закладом екскурсій, третина – благодійні (рис. 2.3).

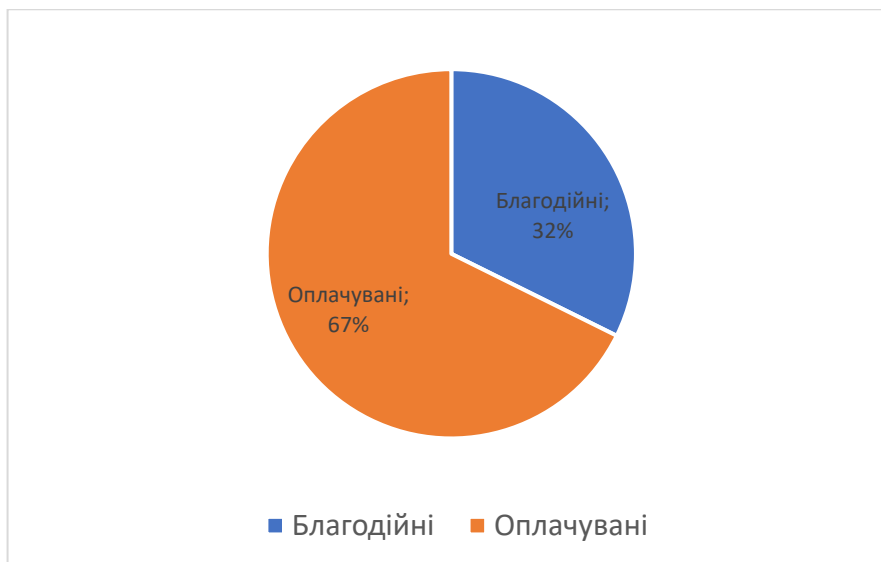


Рисунок 2.3 - Кількість проведених екскурсій у першому півріччі 2024 року

Музей дає змогу долучитися до дегустацій страв локальної подільської кухні – білого борщу, мамалиги з грибами, мачанок конопляної та макової, квашенини, сушенин тощо. Гастроатракції відвідали близько 10 % від загальної кількості відвідувачів музею.

Відкриття туристичного сезону – 2024 ознаменувалося презентацією нового пішохідного маршруту Маліївці – Отроків – Бакота завдовжки понад 80 км. 20 учасників маршруту подолали цю відстань за 3 дні. Сам маршрут проходив через такі населенні пункти як: Маліївці, Слобідка Малієвецька, Слобідка Ярова, Гута Морозівська, Журжівка, Велика Кужелева, Миньківці, Отроків. Було передбачено довозення багажу та підвезення туристів, яким було важко долати маршрут пішки. Відважні мандрівники мали змогу заночувати в замку-готелі в Отрокові, милуватися фантастичними пейзажами Подільських Товтр, Бакоти, дегустувати вина на крафтовій виноробні. Похід був експериментальний, відбувся один, проте

запит на такий маршрут дуже великий.

2.3 Основні історико-культурні об'єкти Малівецького історико-культурного музею

Малівецький музей є справжнім скарбом історико-культурних об'єктів, які не лише свідчать про багату історію регіону, але й розкривають його унікальну культуру. Один із найцікавіших експонатів цього музею — колекція народних костюмів. Кожен костюм у цій колекції індивідуально оформлений та має унікальну конструкцію, що віддзеркалює майстерність та естетичні уподобання місцевих ремісників протягом різних історичних періодів. Вони також розкривають соціокультурний контекст тих часів, відображаючи звичаї та традиції народу.

У музеї також зберігається цінна колекція релігійних предметів, які мають велике значення для віруючих регіону. Ці артефакти включають ікони, релігійні книги, реліквії та інші церковні предмети, кожен з яких має свою унікальну історію та символіку. Вони є свідками віри та релігійних практик, що були поширені в регіоні протягом століть.

Побутові та ремісничі вироби, представлені в музеї, демонструють традиційні ремісницькі техніки та обряди місцевого населення. Вони включають керамічні вироби, різноманітні домашні інструменти, вироби з дерева та інші ручні вироби, які відображають щоденне життя минулих поколінь та їхні традиції.

Окрім цього, музей має значні історичні артефакти, які освітлюють політичні, соціальні та економічні аспекти історії Малівецького регіону. Серед них — документи, фотографії, військові артефакти, знаряддя праці та інші предмети, які розповідають про важливі події та щоденне життя людей у цьому регіоні.

Загальна колекція Малієвецького музею є не лише джерелом глибокого історичного знання, але й відкриттям для вивчення та розуміння унікальної культурної спадщини цього прекрасного регіону.

Палац графа Орловського у с. Маліївці є видатним історико-культурним об'єктом, що зберігається в Україні. Цей архітектурний пам'ятник відомий своєю вишуканістю та значенням у культурному спадку регіону.

Палац був споруджений у XIX столітті графом Орловським, представником впливової та багатой родини, яка мала значний вплив на політичне та культурне життя Російської імперії. Граф Орловський обрав село Маліївці для будівництва свого резиденційного палацу, що підкреслює важливість цього місця для його сім'ї [31].

Палац представляє собою класичний приклад архітектурного стилю кінця XIX століття з елементами неоготики та неоренесансу. Його архітектурні форми вражають величчю та деталями, що свідчить про високий суспільний статус та смак його колишніх власників.

Внутрішнє оздоблення палацу вражає розкішшю та витонченістю. Інтер'єри відзначаються розкішшю меблів, декору та художніми роботами, які додають палацу особливий шар культурної цінності. Кожен зал та кімната мають свій унікальний стиль, що підкреслює витонченість смаку його колишніх мешканців.

На сьогоднішній день палац графа Орловського у с. Маліївці зберігається у доброму стані завдяки усім старанням місцевих органів охорони пам'яток культури. Реставраційні роботи дозволяють зберігати його первозданність і привабливість для відвідувачів та дослідників історії.

Пам'ятка садово-паркового мистецтва є важливою частиною архітектурного ансамблю палацу графа Орловського. Цей об'єкт включає в себе дизайнерські елементи садового озеленення, ландшафтні композиції, альтанки, статуетки, водні об'єкти та інші природні та архітектурні елементи, що відображають естетичні уподобання та традиції епохи, коли палац був активною резиденцією.

Водонапірна вежа використовувалася для забезпечення водопостачання палацу та його прилеглих територій. Ця вежа має свою власну архітектурну форму та часто ввібрана в загальний ландшафт садового парку, створюючи характерний образ і відображаючи технічні досягнення свого часу.

Водоспад є одним із природних акцентів садово-паркового комплексу біля палацу. Він може представляє собою штучний водний потік, який спеціально організований для створення атмосфери спокою та краси. Водоспад використовувалися як декоративні елементи, що додають ландшафтній композиції особливий шарм і привабливість.

Залишки мурів маєтку є археологічними залишками стін колишніх будівель, які свідчать про минуле величне забудови та історію розвитку маєтку. Ці мури мають культурне значення як об'єкти археологічного дослідження та пам'ятки минулого.

Ворота в сад відображаються як важливі архітектурні елементи, що вирізняють вхід в садовий комплекс поблизу палацу. Вони мають орнаментальне оздоблення та відображають стиль епохи, в якій були побудовані.

Конюшня була необхідною структурою для утримання коней, які використовувалися для транспортування та розваг власників палацу. Ця будівля наразі доповнює повний історичний образ маєтку.

Оранжерея має скляні стіни та дах для створення сприятливих умов для рослин і збереження тепла. Оранжерея є символом розкішного садового мистецтва та додає естетичне багатство до палацових комплексів.

Кожен з цих об'єктів відігравав та й відіграє свою унікальну роль в житті та функціонуванні маєтку графа Орловського, відтворюючи історичний контекст та культурні традиції епохи.

РОЗДІЛ 3 ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИХ РЕСУРСІВ МАЛІЄВЕЦЬКОГО ОБЛАСНОГО КРАЄЗНАВЧОГО ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОГО МУЗЕЮ

3.1 Розробка театралізованої вистави для підвищення відвідуваності Малієвецького обласного краєзнавчого історико-культурного музею

Відвідування історичних музеїв та культурних об'єктів, таких як палаці, має велику актуальність на теперішній час з багатьох причин. Музеї та пам'ятки історії зберігають культурну та історичну спадщину, що є важливим для збереження історичної пам'яті та культурної ідентичності. Візити до музеїв сприяють освіті та навчанню, даючи можливість відвідувачам вивчати історію, культуру та традиції певної епохи чи регіону. Відвідування музеїв може служити як засобом психологічного розвантаження та відпочинку, особливо в умовах стресу або широкомасштабної війни, коли люди потребують спокою та віддалення від повсякденних проблем. Музеї й пам'ятки є ключовими туристичними атракціями, що сприяють розвитку туризму, привертаючи відвідувачів з усього світу і сприяючи економіці регіону. Багато музеїв розташовані в історичних будівлях з унікальною архітектурою, які варто зберігати та відновлювати. Відвідування музеїв також може сприяти екологічній свідомості та усвідомленню значення збереження природи та культурних ландшафтів. Такі музеї виконують важливу роль у збереженні історичної спадщини та підтримці культурного життя. Збільшення кількості відвідувачів є важливим, оскільки це дозволяє зберегти музейні колекції та інфраструктуру, а також підтримує культурний та освітній потенціал музеїв в умовах непевності та викликів сучасного світу.

З метою підвищення відвідуваності музейного комплексу нами розроблено сценарій театралізованої вистави "Осінній бал у палаці Графа Орловського" представлений нижче.

Сценарій

Вступна частина: Локація: Парадний зал палацу.

Ведучий: (в образі старовинного мажордома) Вітаю, шановні гості! Ви відправились у подорож у часі, щоб приєднатися до нашого вишуканого осіннього балу, який пройде прямо у цьому розкішному палаці. Сьогодні ми відкриємо для вас двері у світ елегантності та вишуканості минулих епох. І, можливо, на декілька годин ви перенесетесь до часів, коли кожен бал був справжнім святом, а кожен гість –героєм вечора.

Перший акт: Підготовка до балу. Локація: Чайна зала.

Відвідувачі запрошуються на перший етап вечора, де вони мають можливість підготуватися до осіннього балу.

1. Майстер-класи з виготовлення маскарадних масок. Кожен учасник може створити свою власну маску для вечора. Відбувається майстер-клас з розписування масок у стилі Венеційського карнавалу чи античної епохи.

2. Конкурс костюмів "Сюрпризи від ведучого". Відвідувачі можуть показати свої унікальні костюми та долучитися до конкурсу на кращий образ в стилі 19-го століття. Журі відзначає оригінальність та стиль кожного учасника.

Другий акт: Осінній бал. Локація: Бальний зал.

Після підготовки відвідувачі відправляються в бальну залу, яка прикрашена урочистими свічниками, квітами та відтвореними меблями старовинного часу.

1. Вітальне слово графа. «Граф Орловський» особисто вітає «гостей» у бальній залі та розповідає про історію палацу і традиції балів.

2. Музичний вечір. Живий оркестр грає класичні танцювальні мелодії того часу. Гості запрошуються на танцювальний паркет для виконання танців того часу.

Третій акт: Завершення вечора. Локація: Парк палацу.

1. Нічний огляд палацових земель. Під світло ліхтарів гості мають можливість відвідати парк палацу та насолодитися красою осіннього пейзажу.

2. Дитячий івент "Секретів палацу": Для молодших відвідувачів організовується експедиція у пошуках скарбів палацу, де діти виконують цікаві завдання та розв'язують загадки.

Цей вечір "Осіннього балу" у палаці Графа Орловського відкриває для гостей двері у світ елегантності та магії минулих століть, створюючи незабутній досвід для кожного, хто відвідує цю унікальну подію.

Театральна магія завжди привертала увагу своєю здатністю переносити глядачів у часі і просторі. Вистави, що базуються на історичних подіях та локаціях, надають унікальну можливість спостерігати історію живими образами. Розробка театралізованої вистави "Осінній бал у палаці Графа Орловського" є яскравим прикладом того, як можна відтворити атмосферу минулих епох, зануривши глядачів у часи елегантних балів та розкішних подій для збільшення відвідуваності музею.

На нашу думку, щоб ефективно розрекламувати театралізовану виставу "Осінній бал у палаці Графа Орловського" та залучити більше відвідувачів до музею, можна використати комплексний підхід, орієнтований на різні медіа та аудиторії:

– цифрові медіа та соціальні мережі: створення офіційної сторінки події з регулярними публікаціями анонсів, за кулісами, інтерв'ю з акторами, відео з оглядами репетицій; запуск цільових рекламних кампаній на Facebook та Instagram з використанням геотаргетингу для місцевої аудиторії, а також ремаркетингових кампаній для тих, хто вже взяв участь в попередніх заходах музею; відправка персоналізованих листівок із запрошенням на виставу підписникам музейних новин та відвідувачам, які раніше відвідували музей; випуск інформаційних прес-релізів та звернення до місцевих ЗМІ з запрошенням на захід; розміщення афіш у місцевих культурних центрах, готелях, туристичних точках та розсилка листівок у партнерські організації та підприємства.

– партнерства та спонсорство: співпраця з місцевими громадськими організаціями, установами освіти та культури для спільних акцій та знижок на

квитки; пошук спонсорів, які бажають підтримати подію в обмін на публічне визнання.

– організація івентів: організація конкурсів для відвідувачів з призами, пов'язаними з тематикою вистави; дитячі майстер-класи з театрального мистецтва, інтерактивні ігри та розваги, спрямовані на вивчення історії та культури.

– взаємодія з громадськістю: пошук відгуків від попередніх відвідувачів та відгуки експертів, що допоможе підвищити довіру до події; залучення аудиторії до обговорень на тему вистави через соціальні мережі та блоги.

Цей комплексний підхід дозволить залучити різні категорії аудиторії та зробити подію «Осінній бал у палаці Графа Орловського» незабутнім досвідом для кожного відвідувача.

Спрогнозувати збільшення кількості відвідувачів у результаті організації театралізованої вистави "Осінній бал" у палаці можна з урахуванням наступних факторів:

1. Привабливість заходу. Театралізовані вистави, особливо з історичною тематикою, зазвичай привертають увагу широкого кола аудиторії, особливо любителів історії, культури та мистецтва.

2. Маркетинг та реклама. Ефективна рекламна кампанія, яка включає соціальні мережі, місцеві ЗМІ, афіші, плакати та інші канали комунікації, може значно збільшити обізнаність про захід серед потенційних відвідувачів.

3. Відповідність інтересам цільової аудиторії.: Якщо вистава відповідає інтересам та очікуванням відвідувачів, ймовірність привернення нових та повернення попередніх відвідувачів зростає.

4. Сезонність та календарні події. Урахування сезонності і календарних подій може позитивно вплинути на кількість відвідувачів. Наприклад, організація "Осіннього балу" у час пікового туристичного сезону або під час проведення місцевих свят може збільшити інтерес до заходу.

Хоча точне числове прогнозування складне через багатofакторність впливу, можна очікувати, що вдало організований захід з темою "Осінній бал" в

палаці зможе привернути додаткових відвідувачів. Наприклад, збільшення кількості відвідувачів може складати від 10% до 30%, залежно від інтенсивності маркетингових заходів та цільової аудиторії.

Отже, організація театралізованої вистави "Осінній бал" у палаці Графа Орловського є обіцяючим заходом для приваблення нових відвідувачів та збільшення інтересу до музею. Цей захід не лише приверне увагу любителів історії та культури, але й надасть психологічне розвантаження відвідувачам у період війни. Важливою передумовою успішного проведення вистави є ефективна рекламна кампанія та врахування інтересів та очікувань цільової аудиторії. Очікується, що заходи, спрямовані на просування цього заходу, зможуть позитивно позначитися на загальній кількості відвідувачів музею, сприяючи його подальшому розвитку та популяризації серед громадськості.

ВИСНОВКИ

Провівши дослідження ми можемо зробити наступні висновки.

1. Було з'ясовано сутність поняття «краєзнавчий туризм» він доречно поєднує краєзнавство з подорожами, мандрівками, екскурсіями та туризмом. Даний напрям у дослідженні історико-культурної спадщини є новим, він поєднує краєзнавство та туризм, передбачає дослідження регіонів України для потреб туризму.

2. З'ясовано основні класифікаційні ознаки історико – культурної спадщини, вони трактуються, як сукупність об'єктів культурної спадщини, які успадкувало суспільство від попередніх поколінь.

3. Були вивчені та проаналізовані основні нормативно-правові документи із ряду питань щодо охорони історико-культурної спадщини.

4. Автором було проаналізовано історико – культурні ресурси Хмельницької області. Зазначимо, у Хмельницькій області є біля 2 тисячі історико - археологічних пам'яток, з яких 226 охороняються державою. Доведено, що кожного року експедиції додають нові унікальні знахідки до колекцій Хмельницького обласного краєзнавчого музею, Кам'янець-Подільського музею-заповідника, а також археологічної наукової лабораторії Кам'янець-Подільського університету, вони є провідними науковими центрами регіон.

5. У процесі дослідження було охарактеризовано діяльність Малієвецького обласного історико – культурного музею. Малієвецький обласний історико-культурний музей розпочав свою роботу 1 січня 2022 р. Бачимо музей, що має лише досвід роботи у часи війни. Розуміння колективом того, що будинок з комунікаціями - це ресурс, швидко переобладнало простір під безкоштовний хостел для біженців. Упродовж першого півріччя (січень–червень) 2024 р. КЗК «Малієвецький обласний історико-культурний музей» проводив роботу за багатьма напрямками: музей здійснював заходи для дітей, зокрема: майстер - клас «Конику-товаришу», патріотичний захід - квест «Єдина Україна», ділову гру

«Гаррі Поттер і подільський палац», резиденція святого Миколая. Зокрема, було проведено новорічний захід «Резиденція святого Миколая» у жовтні - грудні 2023 року відвідали близько 1,5 тис. дітей.

6. З'ясувано та досліджено основні історико-культурні об'єкти Малієвецького обласного історико-культурного музею. Зауважимо, Малієвецький музей є справжньою скарбницею історико-культурних об'єктів, вони відображають багату на героїку історію регіону, а також розкривають його унікальну культуру..

7. Була розроблена авторська театралізована вистава "Осінній бал у палаці Графа Орловського", що допоможе підвищити відвідуваність музейного комплексу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Авраменко Д. Популяризація і збереження історико-архітектурних пам'яток Луцька шляхом тримірного моделювання//Збереження та ревіталізація архітектурних пам'яток. Сучасні рішення: Збірник статей Міжнародної наукової конференції «Досвід ревіталізації і промоції історико-культурної спадщини». Луцьк «Надстир'я» 2019. С. 7-17
2. Баженов Л. Поділля в працях дослідників і краєзнавців. Кам'янець-Подільський: Оіюм, 2005. 416 с.
3. Божко Л. Д. Віртуальний туризм: нові віяння часу. Культура України. 2015. Вип. 49. С.151-160
4. Брич М. Т. Архітектурно-просторова організація музеїв під відкритим небом в Україні. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата архітектури за спеціальністю 18.00.01 - Теорія архітектури, реставрація пам'яток архітектури. Національний університет «Львівська політехніка». - Львів, 2020. 246 с. С.65
5. Великочий В.С., Вичівський П.П., Зарічняк А.П. Історико-культурна спадщина Карпатського регіону: навчальний посібник для студентів спеціальностей «туризм», «готельно-ресторанна справа», «менеджмент соціокультурної діяльності». Івано-Франківськ : Видавець Кушнір Г.М., 2018. 174 с.
6. Донцов О. О., Трюхан М. О. Історично-культурна спадщина - чинник структурних змін та розвитку туристичної галузі. URL: www.irbis-nbu.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbu/cgiirbis_64_exe (дата звернення 28.10.2022)
7. Європейська культурна конвенція 1954 року Статус Конвенції див. (994_420) (Про участь України додатково див. Постанову ВР N 4030-XII (4030-12) від 24.02.94)]. Стаття 8 . (дата звернення 28.10.2022)
8. Європейські культурні маршрути і Українські Карпати. Туристична привабливість території URL:<http://dialog.lviv.ua/evropeyski-kulturni-marshruti->

i-ukrayinski-karpati-turistichna-privablivist-teritoriyi/ . (дата звернення 24.10.2022)

9. Закон України «Про охорону культурної спадщини» URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1805-14> (дата звернення 04.10.2022)

10. Закон України «Про порядок визначення категорій пам'яток для занесення об'єктів культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам'яток України» (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 14 вересня 2016 р. № 626) URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення 14.10.22)

11. Інституційні та правові проблеми збереження культурної спадщини URL:<https://mss.gov.ua/doslidzhennya/gumamtamiy-rozvitok/mstituciym-ta-pravovi-problemi-zberezhennya-kulturnoi>(дата звернення 04.10.2022)

12. Капелюшний Валерій, Чубата Марина Історико-культурний туризм в Україні та країнах Європи: висвітлення в літературі його суті, змісту, історії розвитку та досвіду правового регулювання // Збірник матеріалів Міжнародної наукової конференції (Київ, 5 квітня 2019 р.)

13. Конвенція про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_089 (дата звернення 28.10.2022)

14. Конвенція про охорону нематеріальної культурної спадщини {Про приєднання до Конвенції див. Закон № 132-VI (132-17) від 06.03.2008}. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_d69.]

15. Кот С.І. Про стан збереження культурної спадщини України.

16. Культурний шлях Ради Європи. <https://via-regia.org.ua/kulturnyj-shlyah-rady-uevropy>

17. Культурні Маршрути Ради Європи. Практичний посібник. Київ. 2018.

18. Литовченко В.В. Роль ЮНЕСКО в охороні та збереженні культурної спадщини в Україні (1954- 2010 рр.). Київ, 2014. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук. 242 с.

19. Лужанська Т. Ю. Стратегії розвитку регіональних туристичних дестинацій. Науковий вісник Мукачівського державного університету. Сер. Економіка. 2014. Випуск 2(2). С.175- 180

20. Мошак М. Краєзнавчими стежками Поділля. - Кам'янець-

Подільський, ПП «Медобори-2006», 2013, 320 с.

21. Ничвид Марія, Проданець Іван. Цифрові технології в допомогу збереження культурної спадщини для майбутніх поколінь//Збереження та ревіталізація архітектурних пам'яток. Сучасні рішення: Збірник статей Міжнародної наукової конференції «Досвід ревіталізації і промоції історико-культурної спадщини». Луцьк «Надстир'я» 2019. С. 108-119

22. Погорелова І. С. Культурна спадщина як складова культурної політики Європейського Союзу /І.С.Погорелова//Матеріали Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції «Туристичний бізнес: сучасні тренди та стратегії розвитку», КНЕУ, 16 березня 2018 р. С. 152-157

23. Попович С. І., Лугова О. І. Туристичне краєзнавство як напрям загального краєзнавства України: питання теорії та генези / С. І. Попович, О. І. Лугова // Туристично-краєзнавчі дослідження. – К.: ІТ ФПУ. – 2004. – Вип. 5. – С. 3-53.

24. Потапюк Лілія, Масовець Олена. Віртуальний тур як новий напрям у розвитку інформаційних технологій//Збереження та ревіталізація архітектурних пам'яток. Сучасні рішення : Збірник статей Міжнародної наукової конференції «Досвід ревіталізації і промоції історико-культурної спадщини». Луцьк «Надстир'я» 2019. С. 136-151

25. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки. Постанова Кабінету Міністрів України від від 5 серпня 2020 р. № 695 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-п#Text> (дата звернення 08.11.2022)

26. Про класифікацію матеріальних історико-культурних пам'яток / С.Б. Руденко // Праці Центру пам'яткознавства: Зб. наук. пр. — 2009. — Вип. 15. — С. 292-304.

27. Прокопчук В. Краєзнавство на Поділлі: історія і сучасність. Монографія 2-ге вид., доповнене, м. Кам'янець-Подільський, 2014

28. Рамкова Конвенція Ради Європи про значення культурної спадщини для суспільства {Конвенцію ратифіковано Законом № 581-VII від 19.09.2013}.

Стаття 2 Визначення (дата звернення 28.10.2022)

29. Рекомендація № 36 Всесвітньої конференції щодо політики у сфері культури «Збереження культурної спадщини всіх віків». 1982 // URL: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_744 (дата звернення 12.10.2022 р)

30. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 березня 2017 р. № 168-р «Про схвалення Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року» // Урядовий портал. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/249826501> (дата звернення 02.11.2022 р)

31. Рутинський М.Й. Туристичне краєзнавство. Навчальний посібник. За редакцією проф. Ф.Д. Заставного. К.: Знання, 2006. 575 с.

32. Сущенко О. А., Кравченко В.В. Становлення віртуального туризму як напряму розвитку інформатизації діяльності туристичного підприємства. Комунальне господарство міст. Серія: Технічні науки та архітектура. 2018. Вип. 140. С. 19-24

33. Терес Наталія. Розвиток історико-культурного туризму в Україні на сучасному етапі Історико-культурний туризм: український та світовий досвід // Збірник матеріалів Міжнародної наукової конференції (Київ, 5 квітня 2019 р.) / Редкол.: О. П. Реєнт (голова), В. П. Капелюшний, І. К. Патриляк, О. П. Гончаров, Н. В. Терес. К.: «Фоліант», 2019. 331 с. С.30- 35

34. Яковишина М. С., Конарівська О. Б., Громаченко К. Ю., Коротун О. П. Особливості створення і функціонування галузевого музею як форми промоції історико-культурних туристичних ресурсів міста Рівне. Вісник Національного університету водного господарства та природокористування (3(95)). 2021. С. 169-183.

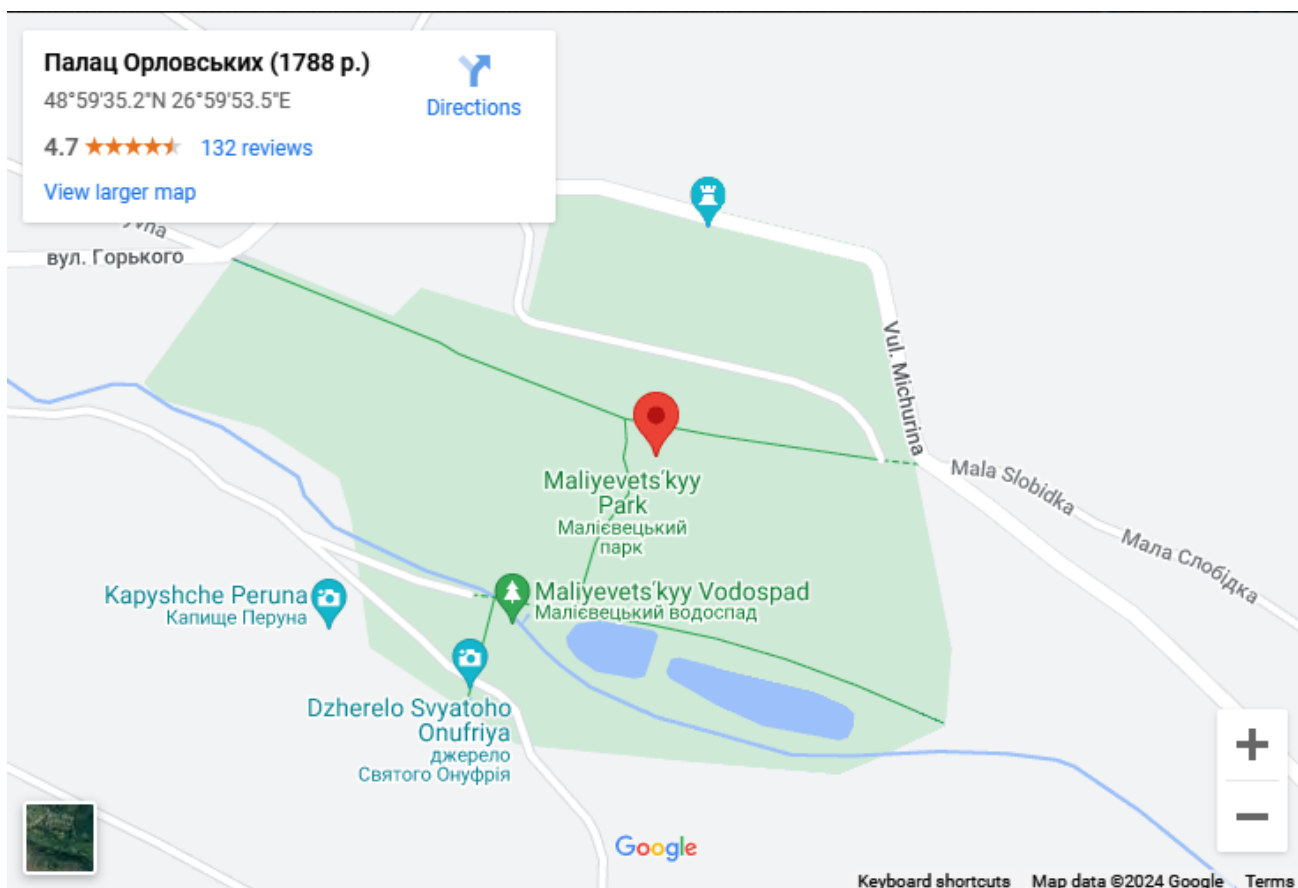


Рисунок 1 - Розташування музею на мапі

МАЛІЄВЕЦЬКИЙ
ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ МУЗЕЙ

ГОЛОВНА ОРГАНІЗАТОР ДОПОМОГА

★ ПАЛАЦ ОРЛОВСЬКИХ

📍 Кам'янець-Подільський район, с.Маліївці, вул Музейна 1А

Вхідні квитки

квиток для дорослих	70 грн	ЗАМОВИТИ
квиток для дітей та студентів	50 грн	ЗАМОВИТИ

Екскурсійне обслуговування

ГРУПА ДО 25 ОСІБ	200 грн	ЗАМОВИТИ
------------------	---------	-----------------

ВАШЕ ЗАМОВЛЕННЯ

Квитків : 0 Сума : 0 грн

Купити квитки

Рисунок 2 - Електронна форма для замовлення квитків

Дані з реєстру ЄДРПОУ

Юридична особа КЗК "МОІКМ", код ЄДРПОУ 44446015, було зареєстровано 30.09.2021. Розмір статутного капіталу юридичної особи складає 0,00. На момент останнього оновлення даних 23.06.2024 стан юридичної особи - Не перебуває в процесі припинення.

Уповноваженою особою юридичної особи Комунальний заклад культури "Малівецький обласний історико-культурний музей" є Донець Анастасія Леонідівна.

Організаційно-правова форма юридичної особи КЗК "МОІКМ" - КОМУНАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ (УСТАНОВА, ЗАКЛАД). Основний вид діяльності (КВЕД) – 91.02 Функціонування музеїв.

І завжди ви можете подивитись судові рішення, в яких згадується юридична особа Комунальний заклад культури "Малівецький обласний історико-культурний музей", і стан розгляду справ.

Контактна інформація юридичної особи КЗК "МОІКМ"

Телефон: +380986746224

Юридична особа Комунальний заклад культури "Малівецький обласний історико-культурний музей" зареєстрована за юридичною адресою Україна, **2, Хмельницька обл., Кам'янець-Подільський р-н, село Маліївці, вул.Мічуріна, будинок **А.

Також ми забезпечуємо історію всіх корегувань у реєстраційних документах юридичної особи, стан розгляду справ, судові рішення та фінансову звітність щодо юридичної особи КЗК "МОІКМ".

Повне найменування юридичної особи
(станом на 23.06.2024)

КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД КУЛЬТУРИ МАЛІВЕЦЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ МУЗЕЙ

Скорочена назва

КЗК "МОІКМ"

Статус юридичної особи
(станом на 23.06.2024)

✔ Не перебуває в процесі припинення

Код ЄДРПОУ

44446015

Дата реєстрації

30.09.2021 (2 роки 8 місяців)

Уповноважені особи

[Донець Анастасія Леонідівна](#)

Розмір статутного капіталу

0,00 грн.

Організаційно-правова форма

Комунальна організація (установа, заклад)

Види діяльності

Основний:

91.02 Функціонування музеїв [Всього за цим КВЕД: 863 >](#)

Інші:

91.03 Діяльність із охорони та використання пам'яток історії, будівель та інших пам'яток культури


Контактна інформація

Місцезнаходження юридичної особи:

Україна, **2, Хмельницька обл., Кам'янець-Подільський р-н, село Маліївці, вул.Мічуріна, будинок **А

Телефон:

+380986746224

Дата оновлення 13.03.2024 

Фінансово-господарська діяльність у 2021–2024 рр.

Участь у тендерах				
↗ 70 тендерів				
	2024	2023	2022	2021
Покупки	1 221 588 ₴	977 672 ₴	242 959 ₴	32 501 ₴
Обсяг продажів				
Покупки на тендерах				
Топ	Продавець	Сума		
1	ДП «ЛІСИ УКРАЇНИ» філія Камінець-Подільське лісове господарство»	699 992 ₴		
2	Газопостачальна компанія «Нафтогаз Тривічний»	456 890 ₴		
3	ТОВ «ОППОЗИТ»	422 000 ₴		
4	ТОВ «АДСВІТ ПЛЮС»	253 352 ₴		
5	ТОВ «ХМЕЛЬНИЦЬКАЗ ЗБУТ»	103 000 ₴		
6	ДП «Камінець-Подільське лісове господарство»	99 000 ₴		
7	ТОВ «ОППОЗИТ»	65 000 ₴		
8	ТОВ «Верес»	59 840 ₴		
9	ТОВ «Натан і Партнери»	38 657 ₴		
10	АТ «Оператор газорозподільної системи „Хмельницьказ»»	37 368 ₴		
Замовник: Комунальний заклад культури «Малішевцької обласний історико-культурний музей»				

Джерело: opendatabot.ua